

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1879. — ΔΡΙΘ. 141.

Πρόγραμμα τῶν κατὰ τὴν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν τοῦ 1879 — 1880 ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ παραδοθησομένων μαθημάτων :

Τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς — Καθηγηταί.

1. Δαμαλᾶς Ν. — Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Καιν. Διαθήκην. Ἑρμηνείαν εἰς τὰ τρία πρῶτα Εὐαγγέλια καὶ τὴν πρὸς Ῥωμαίους.
2. Διομήδης Α. — Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν καὶ Συμβολικὴν.
3. Καλογεράς Ν. — Ποιμαντορικὴν καὶ χριστ. ἀρχαιολογίαν.
4. Παυλίδης Π. — Ἑρμηνείαν εἰς τὸν προφήτην Ἠσαίαν. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Π. Διαθήκην. Ἑβραϊκὴν γραμματικὴν.
5. Ῥώσσης Ζήκος. — Δογματικὴν, Χριστιανικὴν ἠθικὴν, ἱγκυκλοπαιδείαν τῆς Θεολογίας.

Ἰψηγηταί.

1. Κωνσταντινίδης Π. — Πατρολογία.
2. Μουσάκης Ι. — Ἐκκλησιαστικὴν ῥητορικὴν, Φροντιστήριον. Ῥητορικὰ ἀσκήσεις.
3. Σούγγρας Σ. Π. — Ἀπολογητικὴν, Ἱστορίαν τῶν δογμάτων.

Τῆς Νομικῆς Σχολῆς — Καθηγηταί.

1. Δαμασκηνός Ν. — Γαλλικὸν δίκαιον.
2. Θεοφανόπουλος Δ. — Ῥωμαϊκὸν δίκαιον, κληρονομικὸν δίκαιον.
3. Κόκκινος Ε. — Διοικητικὸν δίκαιον.
4. Κωσάτης Κ. — Ἑρμηνείαν τοῦ ποινικοῦ δικαίου.
5. Οἰκονομίδης Β. — Ἑρμην. τῶν τίτλων τοῦ Πανδέκτου.
6. Παπαβρόγγόπουλος Π. — Ἀστυκὸν δίκαιον τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Βυζαντινῶν.
7. Πάλλης Γ. — Ἐμπορικὸν δίκαιον.
8. Σούτσος Α. Ι. — Περὶ κοινωνικῆς πλουτολογίας.
9. Σπρέτ Σ. — Συνταγματικὸν δίκαιον.
10. Φεσαρίτης Κ. — Εἰσηγήσεις τοῦ βρωμαϊκοῦ δικαίου, Ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον.
11. Ψαρᾶς Ξ. — Πολιτικὴν δικονομίαν.

Ἰψηγηταί.

1. Ἀγγελάνης Χ. — Διοικητικὸν δίκαιον.
2. Ἀδαμόπουλος Τ. — Πολιτικὴν οἰκονομίαν, Καταστατικὴν.
3. Ζωγράφος Ι. — Δημοσιονομίαν.
4. Καζάκης Ν. — Φυσικὸν δίκαιον.
5. Οἰκονόμος Δ. — Οἰκονομικὴν νομοθεσίαν καὶ πολιτικὴν οἰκονομίαν.
6. Στούπης Α. — Συνταγματικὸν δίκαιον.
7. Φλογαίτης Θ. — Συνταγματικὸν δίκαιον.

Τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς — Καθηγηταί.

1. Λιγνίτης Δ. — Εἰδικὴν νοσολογίαν καὶ θεραπευτικὴν.
2. Ἀναγνωστάκης Α. — Περὶ ὀφθαλμικῶν παθῶν, Ὄφθαλμιατρικὴν κλινικὴν.
3. Ἀρεταῖος Θ. — Χειρουργικὴν παθολογίαν καὶ κλινικὴν.
4. Ἀφεντούλης Α. — Φαρμακολογίαν.
5. Βενιζέλος Μ. — Μαιευτικὴν, Νοσήματα τῶν γυναικῶν.
6. Βιτζάρης Α. — Παθολογίαν τῶν παιδῶν. Ἱστορίαν τῆς Ἱατρικῆς.
7. Βουσάκης Κ. — Ἱατρικὴν φυσιολογίαν.
8. Γεωργαντζᾶς Α. — Ἱατροδικαστικὴν, Τοξικολογίαν.
9. Δαμιανός Γ. — Ἀνατομίαν.
10. Δηλιγιάννης Κ. — Εἰδικὴν παθολογίαν καὶ θεραπευτικὴν.
11. Ζίνης Α. — Κλινικὴν τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν.
12. Ζωχίδης Ι. — Φυσιολογίαν.
13. Ἰωάννου Π. — Χειρουργικὴν μετὰ τοπογραφικῆς ἀνατομίας. Ἀσκήσεις χειρουργίας καὶ τοπογραφικῆς ἀνατομίας ἐπὶ τῶν ἐλάχιστοις τογγανόντων πτωμάτων.
14. Καραμήτσας Γ. — Εἰδικὴν νοσολογίαν. Ἀστυκλινικὴν.
15. Κυριακὸς Π. — Ἐγκυκλοπαιδείαν καὶ μεθοδολογίαν.
16. Μαγγίνας Σ. — Χειρουργικὴν παθολογίαν.
17. Μακκᾶς Γ. — Κλινικὴν Ἱατρικὴν.
18. Μπαλάνος Σ. — Ὑγιεινὴν, Συφιλιδικὰ νοσήματα.

19. Ὀρφανίδης Δ. — Ἀστυκλινικὴν.
20. Πάλλης Α. — Ἱατροδικαστικὴν.
21. Πρετεντέρης Τ. Χ. — Κλινικὴν Ἱατρικὴν.
22. Πρινάρης Γ. — Γενικὴν νοσολογίαν.
23. Χατζημιχάλης Μ. — Γενικὴν καὶ παθολογικὴν ἀνατομίαν. Ἀσκήσεις μικροσκοπικάς.

Ἰψηγηταί.

1. Βάμβας Ι. — Δημοσίαν ὕγιεινὴν.
2. Δελλαπόρτας Ν. — Ὄφθαλμολογίαν.
3. Καρέκλης Δ. — Γυναικολογίαν.
4. Κόνσολας Δ. — Μαιευτικὴν.
5. Ααμπαδάριος Ν. — Νοσήματα τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ἠλεκτροθεραπευτικὴν.
6. Λούης Τ. — Χειρουργίαν. Ἀσκήσεις χειρουργίας ἐπὶ διαπραχόντων πτωμάτων.
7. Μακκᾶς Ν. — Εἰδικὴν παθολογίαν. Νοσήματα τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων.
8. Ὀλύμπιος Χ. — Ἀνατομίαν.
9. Παπαϊωάννου Α. — Συστηματικὴν ἀνατομικὴν.
10. Πατρίκιος Π. — Χειρουργικὴν παθολογίαν.
11. Σκιαδαρέσης Σ. — Χειρουργικὴν παθολογίαν.
12. Τζαννετόπουλος, Γ. — Γυναικολογίαν.
13. Χατζίσκος Κ. — Μαιευτικὴν.

Τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς — Καθηγηταί.

1. Ζαβιτσάνος Γ. — Ἀσκήσεις ἐν τῷ φαρμακευτικῷ φροντιστηρίῳ. Φαρμακευτικὴν πειραματικὴν χημείαν.
2. Καστόρχης Ε. — Περὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐλεγσιακῆς ποιήσεως. Τὰ τῆς λατρείας τοῦ θεοῦ καθ' Ἑλλήνας.
3. Κοκκίδης Δ. — Θεωρητικὴν καὶ σφαιρικὴν ἀστρονομίαν.
4. Κόντος Κ. — Ἑρμηνείαν τοῦ Σοφοκλέους Φιλοκλήτους. Παλαιογραφικὰ προβλήματα καὶ ἀσκήσεις εἰς τὸ ἑλληνιστὶ γράφειν.
5. Κοτζιάς Ν. — Ἱστορίαν τῆς φιλοσοφίας.
6. Κουμανούδης Σ. — Ἑρμηνείαν ἱστοριῶν Τακίτου. Ἀσκήσεις εἰς τὸ λατινιστὶ γράφειν.
7. Κυζικηνός Α. — Διαφορικὸν καὶ ὀλοκληρευτικὸν ὑπολογισμὸν.
8. Λάκων Β. — Ἀναλυτικὴν γεωμετρίαν.
9. Μητσόπουλος Η. — Ζωολογίαν.
10. Μητσόπουλος Κ. — Ὀρυκτολογίαν.
11. Μιστριώτης Γ. — Ἑρμηνείαν εἰς τὸ προοίμιον τοῦ Θουκυδίδου. Ἑλληνικὴν γραμματολογίαν.
12. Νικολαΐδης Ν. — Κινηματικὴν. Τριγωνομετρίαν.
13. Ὀρφανίδης Θ. — Ἀνατομίαν, ὀργανογραφίαν καὶ φυσιολογίαν τῶν φυτῶν.
14. Πανταζίδης Ι. — Περὶ γυμνασιακῆς παιδαγωγίας καὶ διδασκαλίας. Ἑρμηνείαν τοῦ Γ τῆς Ἰλιάδος.
15. Παπαρρηγόπουλος Κ. — Ἱστορίαν τοῦ ἑλλήν. ἔθνους.
16. Πυλαρινός Φ. — Φιλοσοφίαν τῆς ἱστορίας.
17. Ρουσόπουλος Α. — Ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας τέχνης. Ἑρμηνείαν Πausανίου. Ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν. Ἀρχαιολογικὰς ἀσκήσεις.
18. Σεμιτέλος Δ. — Ἑλληνικὴν μετρικὴν.
19. Στρούμπος Δ. — Πειραματικὴν φυσικὴν.
20. Τσιβανόπουλος Σ. — Μεσαιωνικὴν ἱστορίαν.
21. Φίλιππος Ἰωάννου. — Μεταφυσικὴν, Φυσικὸν δίκαιον.
22. Φιντικλῆς Σ. — Ἑρμηνείαν τοῦ Σοφοκλέους Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῷ, ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γραμματολογίαν. Ἑρμηνείαν Θουκυδίδου.
23. Χρηστομάνος Α. — Γενικὴν χημείαν. Ὄργανικὴν χημείαν. Ἀσκήσεις πρακτικὰ τῶν φαρμακοποιῶν, ἱατρῶν καὶ φυσικῶν.

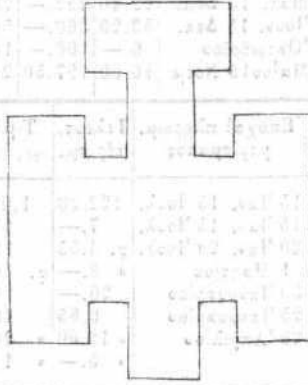
Ἰψηγηταί.

1. Ἀργυρόπουλος Τ. — Πειραματικὴν φυσικὴν. Ἀνωτέραν μαθηματικὴν ὀπτικὴν.
2. Δέφνερ Μ. — Ἀνάπτυξιν τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν διαλέκτων ἐπὶ διαλεκτικῶν ἐπιγραφῶν.
3. Ἰωάννου Ι. — Χημείαν ἐφηρμοσμένην εἰς τὴν Ἱατρικὴν.
4. Δάμπρος Π. Σ. — Ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, τὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ Περικλέους. Ἱστορίαν τῆς βασιλείας τῶν Κομμηνῶν. Ἀσκήσεις γραφογνωστικὰς καὶ ἐπιγραφικὰς.
5. Μυλωνᾶς Κ. — Ἱστορίαν τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν παρ' Ἑλλήσιν, ἰδίᾳ δὲ τῆς πλαστικῆς. Πρακτικὰς ἀσκήσεις

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

799.

Σχημάτισον διὰ τῶν 28 πεσσῶν τοῦ δομινῶ σχήμα ὁμοιον τῷ κατωτέρῳ. Πρέπει τὰ 6, 5, 4, 3, 2, 1 καὶ 0 νὰ συνάπτωνται ὁμοῦ ἀνὰ τέσσαρα. Τὰ ἄκρα τοῦ σχήματος θ' ἀποτελούνται ὑπὸ τῶν διπλῶν ἀριθμῶν· θὰ τεθῆ δὲ πρῶτον τὸ διπλοῦν μηδὲν πρὸς τὸ ἄνω μέρος ἐκ δεξιῶν, κατόπιν, πρὸς τὰ ἀριστερὰ, τὸ διπλοῦν ἓν, τὸ διπλοῦν δύο, τὸ διπλοῦν τρία καὶ οὕτω καθεξῆς·

800.

Στέκομαι ὅταν στέκοσαι, κινουμ' ὅταν κινῆσαι,
Ἄδύνατον νὰ εἶμ' ἐκεῖ ὅπου καὶ σὺ δὲν εἶσαι.

801.

Καὶ τετραπόδου καὶ πτηνοῦ τὴν φύσιν ἅμα ἔχω·
Οὐτ' εἰς τὸ σκότος τὸ πολὺ, οὐτ' εἰς τὸ φῶς ἀντέχω.

802.

Γυμνὸς μὲν εἶμαι πάντοτε, πλὴν τοὺς γυμνοὺς ἔνδω,
Καὶ ὅπου τρώπαις ἀπαντῶ, τὰς φράττω καὶ τὰς κλείω.
Ἄῤοπου δὲ δὲν ὑπάρχοισιν, ἀνοίγω καὶ εἰσδύω.

803.

Τετράπουον ἅμα κ' ἔρπετόν εἶμι ἀγῶ ἐπὶ τῆς γῆς·
Ἡ κεφαλὴ μου ἂν τμηθῆ, ἐπὶ τῆς γῆς μὴ με ζητῆς.
Στὴν ἀτμοσφαιραν παρευθὺς ἄνευ πτερόγων καὶ πνοῆς.

Καὶ ἴσταμαι καὶ πνέω,

Καὶ εἰς τὴν φύσιν ἄνεσιν καὶ τέρψιν διαχέω.

804.

Δένδρον εἶμι μικρόσωμον, καὶ εἰς τὰς πεδιάδας
Τοῦ νέου κόσμου ὄργιοιὼν κατέχω μυριάδας.
Ἄν ἤμισυ τῶν φύλλων μου κανονικῶς χωρίσῃς
Τότ' ἔνα φιλολόγον μας θανάοντα θ' ἀναστήσῃς.

805.

De bien des gens, lecteur, ma bizarre nature
Met l'esprit éclairé souvent à la torture ;
Dix pieds forment mon tout : fais bien attention
Que j'exige toujours de la réflexion.
En moi tu trouveras un fleuve d'Italie ;
Ce qu'on doit observer ; ce qui guide aux combats
Le courage et l'ardeur de nos jeunes soldats ;
Ce qui se fait chérir en excitant l'envie ;
Un fruit d'automne ; enfin, pour me deviner mieux,
Te le dirai-je, ami, je suis devant tes yeux.

806.

Tout mortel doit toujours s'estimer mon dernier,
Quand il peut de mon tout adoucir mon premier.

ΛΥΣΕΙΣ

785. Ἡ λέξις ἀρματωλός, λέγει ὁ κ. Κ. Παπαρηγόπουλος ἐν τῇ ἱστορίᾳ του, ἔξ ἧς σταχυολογοῦμεν τὸ ἀρβρίδιον τοῦτο, παρήχθη ἐκ τοῦ ὀνόματος armatore ὅπερ οἱ Ἐνετοὶ ἀπέδιδον, ἐν τῷ μέσω αἰῶνι, εἰς τοὺς Ἑλλήνας καὶ Ἰταλοὺς αὐτῶν μισοφόρους. Κατὰ μίμησιν τῶν Ἐνετῶν ἡ ὁσμανικὴ κυβέρνησις εἶχεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς (ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς 15 ἑκατονταετηρίδος) μισοφόρους ἀνομάζουσα αὐτοὺς ἀρματωλοὺς, εἰς τὰς μαχίμους ὁ δμάδας αὐτῶν ἐπέτρεψε τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν περιστολὴν τῆς ληστείας. Τὰ σώματα ταῦτα τὰ ὀμοία, δαπάναις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ συντηροῦμενα καὶ ἐξ Ἑλλήνων

μόνον συγκεῖμενα, ἦσαν ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων καὶ διανεμημένα εἰς τὰς διαφόρους τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίας, πλὴν τῶν τῆς Πελοποννήσου, ἐνθα οὐδέποτε ὑπῆρξαν τουρκικὰ ἀρματωλικά. Οἱ ἀρματωλοὶ οὗτοι δὲν ἔμειναν πάντοτε πιστοὶ εἰς τὴν ὁσμανικὴν κυβέρνησιν· πολλάκις αὐμόνον μετεῖχον ὄλων τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων ἀλλὰ καὶ ὅσοι κενονήροντο εἰς ἐγθροπραξίας κατὰ τῶν Τούρκων. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ὑπόπτειν αὐτοὺς πάντοτε, καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἐπεχείρησε νὰ τοὺς ἐκδικηθῆ. Καθὼς δὲ οἱ κλέφται εἶχον γίνεαι ἀρματωλοὶ, οὕτως οἱ ἀρματωλοὶ ἐγένοντο κλέφται, ἡ δὲ μεταβάσις αὐτῶν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἰδιότητος εἰς τὴν ἄλλην ἀπέβαινε τόσοῦτον συγνή ὥστε τὰ ἐπωνύμια ἐκεῖνα κατήνησαν νὰ ἐκλαμβάνωνται ἀδιαφόρως σχεδὸν τὸ ἐν ἀντὶ τοῦ ἄλλου καὶ ἐκ παραλλήλου νὰ ἀποδίδωνται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Ἴσως οἱ ἄνθρωποι αὗτοι, οἱ πλείοτεροι τοῖς ἀρχιστοῦν ἐξ αὐτῶν, δὲν εἶχον τὴν συνείδησιν τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας· ἴσως ἐμάχοντο κατὰ τῶν Τούρκων ἐλευθέρωμενοι μᾶλλον ὑπὸ σφοδρότατο αὐτοματισμοῦ τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἢ ἔχοντες τὸ ὑψηλότερον αἶσθημα τῆς ὅλης πατρίδος. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἀφοῦ διετέλεσαν οἱ κυριώτατοι ἐπίκουροι ὄλων τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων ὅσα οἱ πατέρες ἡμῶν διεξήγαγον ἐπὶ 400 ἔτη, ὑπῆρξαν οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας. Ἀπὸ τοῦ Βαλταίου μέχρι τῆς Ῥάγως ὅλα τὰ λαμπρὰ ἔργα τῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ τῶν ἀρματωλῶν καὶ τῶν κλεφτῶν κατορθώθησαν. — 786. Πληροῦμεν τὸ μέτρον τῶν 8 ὄκ. καὶ κενούμεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 14. Ἀκολουθῶς πληροῦμεν ἐκ δευτέρου τὸ αὐτὸ μέτρον καὶ κενούμεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ. Οὕτω δὲ ἔχομεν πλῆρες μὲν τὸ μέτρον τῶν 14 ὀκάδων, 2 δὲ ὀκάδας ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 8. Ἢδη, ἀφοῦ κενώσωμεν τὸ μὲν μέτρον τῶν 14 ὄκ. ἐντὸς τοῦ ἀγχείου, ὅπερ περιεῖχε τὸ ὀλίγον ποσὸν τῶν ὀκάδων, τὰς δὲ δύο ὀκάδας τὰς περιχομένας ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 8 ὀκάδων εἰς τὸ τῶν 14, πληροῦμεν τὸ μέτρον τῶν 8, καὶ κενούμεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 14, καὶ οὕτω ἔχομεν 10 μὲν ὀκάδας ἐντὸς τοῦ μέτρον τῶν 14, τὰς δὲ ἐπιλοίπους 10 ἐντὸς τοῦ ἀγχείου ὅπερ περιεῖχε τὰς ὅλας ὀκάδας.

787.

12	8	5	21	19
16	14	7	3	25
23	20	11	9	2
4	22	18	15	6
10	1	24	17	13

788. Tant va la cruche à la fontainette, qu'elle y laisse le manche ou l'oreillette. Ἡ Tant va le pot au puits que il casse. — 789. Ἐλγῆς ἔργον θὰ ἦτον, ἔλεγεν τις, ἂν ὅλα τοῦ κόσμου τὰ βιβλία ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός, ἵνα διακριθῶσι τίνες μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἔγχοισιν ὀλίγην κρίσιν ἤτις νὰ τοῖς ἦνε ἴδια. — 790. Περὶ Ἄνδρος. — 791. Ἐὼν-νύξ. — 792. Κόπος-Κύρος. — 793. Θρόνος-ὄνος. — 794. Φυλακὴ-ὄλακῆ.

795.

B E R E T
E P E L E
R E T E T
E I E V E
T E T E R

796. Nevers-en-vers. — 797. Lacérer-crérer. — 798. Elle ne tient qu'à une lettre. Le jeune avocat rugit quand on lui donne de l'argent. Le vieil avocat rugit quand on ne lui en donne pas.

ΠΑΡΟΡΜΑΤΑ

Τὸ 779^{ον} αἰνίγμα εἶνε σύμπτυξις δύο αἰνιγμάτων κατὰ παραδρομὴν συνενωθέντων, ὧν τὸ δεύτερον ἀποτελοῦσιν οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι, ὡς δεικνύει καὶ ἡ διαφορὰ τοῦ μέτρον. Ἡ λύσις τοῦ μὲν 779^{ον} αἰνιγματος εἶνε χαρὰ (τοῦ πρώτου), καὶ υἱὸς (τοῦ δευτέρου).